

Frans van Hapert

Coördinator begraafplaatsen bij Parochie St. Petrus' Stoel - Eindhoven.

In 1992 ben ik begonnen op een van onze huidige vier kerkhoven als vervanger van een ziek geworden beheerder. Aansluitend ben ik interim beheerder gebleven tot 1996. In dit jaar ben ik gevraagd om in het parochiebestuur te participeren om de portefeuille kerkhoven te beheren.

Na 12 jaar parochiebestuur ben ik naadloos overgegaan naar coördinator kerkhoven. Inmiddels zijn dit vier kerkhoven.

- St. Petrus en O.L.V. van Altijddurende Bijstand (Kloosterdreef, samengevoegd)
- St. Paulus en H. Antonius van Padua (Boschdijk, samengevoegd)
- Onze Lieve Vrouw van Lourdes
- H. Antonius Abt (Acht)

Vanaf 1 januari 2012 fuseerden in Eindhoven de elf katholieke parochies tot twee parochies:
- Parochie Sint Petrus' Stoel te Antiochië (kortweg St. Petrus' Stoel) ten noorden van de spoorlijn;
- Parochie Sint Joris ten zuiden van de spoorlijn.

Voor de bijbehorende parochiële begraafplaatsen kwamen er twee coördinatoren. Voor een viertal kerkhoven van parochie St. Petrus' Stoel werd dat Frans van Hapert.

Aan hem vroeg ik om in deze bijdrage iets te vertellen over zijn ervaringen:

Hoe is het met de keuze voor begraven of cremieren in de parochie? Na een bezoek aan alle begraafplaatsen in Zuidoost Brabant viel ons toch wel een kaalslag op op veel begraafplaatsen. Hoe ga je daar mee om? Ik las in het blad De Begraafplaats dat jij een poging hebt gedaan de begraafplaats bloemrijker te maken. Een uitstekend idee, maar blijkbaar viel dat niet zo in de smaak. Vaak deed je mee aan open dagen in de Week van de Begraafplaats. Wat leverde dat op? En zo zal er wel meer te vertellen zijn over je ervaringen als beheerder van de begraafplaatsen in Eindhoven-Noord ofwel als Coördinator begraafplaatsen bij Parochie St. Petrus' Stoel.

Op jouw vraag hoe het staat met de keuze tussen cremieren en begraven, kan ik het voor ons als kerkhoven jammer vinden dat het grootste percentage naar het crematorium gaat. Dit verklaart dus meteen de leegtes op onze kerkhoven, wat jij dan vertaalt in een kaalslag. Dit zicht op de kerkhoven begrijp ik omdat deze ontstane ruimten niet worden ingevuld met voldoende nieuwe graven.

Het ruimen van graven doe ik consequent omdat het enerzijds niet eerlijk is om graven waarvoor geen grafrechten meer worden betaald te laten staan naast graven waarvoor wel grafrechten worden betaald.

Dit werkt het niet meer betalen in de hand, daarom zou ik beter eeuwigdurende graven kunnen uitgeven, waarvoor de grafrechten dan bijna, en zeker voor een doorsnee mens, niet meer betaalbaar zullen zijn. Anderzijds, nabestaanden die hebben gekozen om te ruimen voelen zich desondanks verplicht om het graf te onderhouden omdat ook hun naam op de grafsteen staat.

Als er dan mooie monumentale grafstenen zijn waarvan wij vinden dat deze behouden moeten blijven, verplaatsen wij deze naar een hele andere plaats op onze begraafplaats. Als het mogelijk is met medeweten van nabestaanden.

Mede omdat ik belang hecht aan het milieu waarin wij leven, heb ik gepoogd op een van onze kerkhoven het groen wat wij hebben aan te vullen met natuurlijke vegetatie, geholpen door het zaaien van zogenoemde bembloemen.

Dat dit geen succes is geworden ligt voor een groot deel aan het feit dat onze bezoekers er geen goed woord voor over hadden en het kerkhof er in hun ogen onverzorgd en verwaarloosd bij lag. Het commentaar dat onze medewerkers (onze vrijwilligers) toebedeeld werd was indrukwekkend. Om dit goed te doen ga ik hierin nog een poging ondernemen in de nabije toekomst, maar dan in kleine gedeelten.

Eindhoven - St. Petrus' Stoel

De poging om meer aandacht voor onze kerkhoven te krijgen in de vorm van open dagen in aansluiting op de Week van de Begraafplaats van het LOB (Landelijke Organisatie van Begraafplaatsen), waarbij wij vanaf het begin zijn aangesloten, heeft tot niets geleid. Hiermee bedoel ik dat er geen belangstelling was van mensen anders dan de vaste bezoekers van het kerkhof. Hierbij zorgde ik dat er verschillende stands met Eindhovense steenhouwers en uitvaartverzorgers aanwezig waren. En afhankelijk van het thema, bv. kunst, was er ook aanwezigheid van beeldende kunstenaars.

Kort en goed, dit was niet het medium om mensen die weinig of geen bekendheid hebben met onze kerkhoven, hierin van mening te doen veranderen of anders over begraven te laten denken.

De bevolking van ons land heeft onze cultuur over het onderwerp begraven losgelaten.

Ouders geven vaak aan gecremeerd te willen worden om hun kinderen niet te belasten met het bijhouden van een graf na hun overlijden.

Dit in tegenstelling tot als kinderen overlijden, dan willen ouders vaak wel een plek hebben om bij het stoffelijk overschot te kunnen rouwen. En het op deze manier te verwerken. Het blijkt dat een gang naar een kerkhof en daar een korte tijd te verblijven een goed werkend rouwverwerkingsproces is.

Ik vind het jammer dat deze (onze) cultuur verloren dreigt te gaan.

Naast het bovenstaand geschrevene zijn onze kerkhoven ook nog vaak prachtige groene longen van onze stad, met een parkachtige uitstraling waar iedereen met graagte na zijn leven zou moeten willen liggen.

Begraafplaats St. Paulus

Begraafplaats Onze Lieve Vrouw van Lourdes

Begraafplaats St. Antonius Abt